

جرى بينهما من فنون المفاخره و أطال الكلام
نسخه اصل: كتابخانه اى در نجف اشرف؛ خط: نسخ، بی کاء، تا:
جمادى الاول ۱۰۶۷ق؛ مصحح، محشى؛ ۱۰ص (۱۳-۲۲) [عكسى
ف: ۷-۲۴۴]

● **المفاخر و الخصائص / فضائل و مناقب / عربى**
al-mafāxir wa-l-xaṣā'iṣ

سرمرى، يوسف بن محمد، ۶۹۶ - ۷۷۶ قمرى
sorrāmarrī, yūsof ebn-e mohammad (1297 - 1375)

در دو بخش است: ۱. افضلیت پیغمبر اسلام بر جمیع مخلوقات و
پیامبران؛ ۲. مشتمل بر خصائص و فضیلهای خاتم انبیاء.

همدان؛ مدرسه غرب؛ شماره نسخه: ۱۱۴

آغاز: الحمد لله الذى رفع بعض الكائنات فوق بعض درجات و
فضل او تحف من شاء ماشاء؛ انجام: فصلوات الله و سلامه عليه و
تحياته و برکاته واصله اليه و الى صاحبه و من جاهد بين يديه
صلوة دائمة الى يوم الدين و الحمد لله رب العالمين و حسبنا الله و
نعم الوكيل.

خط: نسخ، بی کاء، بی تا؛ از روی نسخه ای که از روی اصل نوشته
شده است، محشى با نشانه «ن، جلال النجفى»، دارای سرلوحه
مذهب؛ کاغذ: اصفهانی، جلد: چرمى، ۱۷ سطر (۱۴×۷)، اندازه:
۱۲×۲۰سم [رشت و همدان: ف: ۱۳۶۳]

● **المفارج الوصولية الى الآية القرآنية / علوم قرآن / عربى**
al-mafārij-ul-wuṣūliyya ila-l-āyat-il-qurāniyya

حسينى مهربانى، عبدالكريم بن سيد حسن، ق ۱۰ قمرى
hoseynī mehrabānī, 'abd-ol-karīm ebn-e seyyed
hasan(-16c)

كشفت الآياتى است بدين ترتيب: مصنف برای هر سوره قرآن
علامتى انتخابی کرده بعداً تمامی آیات قرآنى را با توجه به
حرف اول آیه به ترتیب حروف تهجی قرار داده است و هر حرفی
را چندین قسم کرده و هر قسم را در چندین فصل بیان کرده
است، و ابتدا علامت سوره را ذکر کرده بعد قسمتى از آیه را
آورده است، مثلاً در الف ابتدا آیاتى را که با الف و لام تعريف
هستند آورده شامل چندین نوع، بعد همزه را ذکر کرده شامل
یازده نوع، بعد فصل باء الموحده در سه نوع، بعد فصل تاء شامل
دو نوع و هكذا.

خوى؛ نمازی؛ شماره نسخه: ۵۶۵/۱۰

آغاز: يامن انزل كلامه اللطيف نجماً نجماً على النفس بنى عدنان
على اللغة جعلنا فى دارالخلد لاهل الايمان حمداً لك؛ انجام: عه،
يوم يكون الناس كالفراش المبثوث تمت الكتاب.
خط: نسخ جلی، کاء: عبدالله المكفى، بی تا؛ جلد: تیماج، ۱۰ سطر،

يوم الى زيارة ابنته فاطمة؛ انجام: وانصرف ... ونعم الوكيل
خط: نسخ عربى، کاء: محمد بن احمد، تا: ۱۰۴۲ق؛ جلد: تیماج
مذهب، ۴گگ (۲۸۰-۲۸۳پ) [ف: ۱۰-۱۷۱۱]

● **مفاخرة لأمير المؤمنين على بن ابي طالب (ع) و**

لفاطمة (س) / شعر / عربى

mufāxirat-un li-amīr-il-mu'minīn 'alī ibn-i ibī ṭālib wa
li-fāṭima

قصيده اى رايه در مفاخره مثالى و فرضى بين حضرت
اميرالمؤمنين على بن ابي طالب(ع) و بانوى دو سرا، حضرت
فاطمه زهرا(س) در ۳۰ بيت است که بر اساس نسخه مشور
کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران به شماره ۲۸۶۴/۱۷، اصل
ماجرای این مفاخره از طريق حضرت سلمان فارسى (ر) نقل
گردیده است. در بخشى از این قصيده زيبا آمده است: «و فاطمة
قالت أنا خص والدى ×× بجناب عدن صفوها لا يكدر / فقال
على المفاتيح فى يدى ×× أجزى الذى قد حبنى و أعبى / و فاطمة
قالت أنا الشمس و ×× لضحى أنا ناقة الله التى ليس تعقر / ولى
مهر خمس الأرض من غير ×× بية من الله مفروض بين مسطر /
فقال على إننى سير الورى ×× فقد ساد من ولدى شبير و شبر /
فقال رسول الله يا فاطم ×× أقصرى فمثلك عن مثل الوصى يقصر
/ على له منى محل و منزل ×× كهارون من موسى و للدين ينصر /
على أباد المشركين سيفه ×× و هزمهم و النار للحرب تشع / على
شفيح الخلق فى يوم ×× حشرهم الى الله فى ما قدموا و تأخر /
فبشرا لمن والى عليا و حبه ×× و سحفا لمن عاداه فى النار يحشر».

قم؛ مرعشى؛ شماره نسخه: ذیل ۶۷

آغاز: فقوا واسمعوا يا حضرين وانظروا ×× مقالة شعر فيه در و
جوهر / يمثلها نظماً مليحاً محمد ×× فتفاخرت الزهراء و الطهر
حيدر؛ انجام: آیا سادتى يا آل احمد جبكم ×× أموت عليه ثم أحيا
و أحشر / أو إذن من قد قال قبلى قصيد ×× على فقد من أهوى
يطول التفكير

خط: نسخ، بی کاء، تا: قرن ۹؛ کاغذ: شرقى (سمرقندى)، جلد:
تیماج، ۲گگ (۲۰۸-۲۰۹پ)، ۱۹ سطر (۱۴/۵×۹/۵)، اندازه:
۱۳/۵×۱۸سم [میراث شهاب: س ۱۴ ش ۳ و ۴-۱۴۲]

● **مفاخرة الليل و النهار / ادبيات / عربى**

mufāxira-tul layl-i wa-n nahār

ابن غانم، عبدالسلام بن احمد، - ۶۷۸ قمرى
ebn-e qānem, 'abd-os-salām ebn-e ahmad(-1280)

مناظره و مفاخره ادبى مختصرى است بين شب و روز.

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۲۶۴۳/۲

آغاز: قال انه افتخر الليل و النهار فكل منهما افتخر على صاحبه و

فهرستگان: نسخه های خطی ایران (فنا)؛؛ جلد سی؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276268

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۰/۲۰۱۳